

Indian Kids Orphanage

Nieuwe Heidestraat 111, 3500 Hasselt, België Tel +32 11 241620

De Run 5117, 5503 LV Veldhoven, Nederland Tel +31622963397

Internet: www.ikovzw.be Bank ING 335-0274913-61 Giro 3632775

E-mail :info@ikovzw.be

Juli 2007

Beste Ikodonen,

Het is ondertussen weeral 3 maanden geleden dat onze laatste nieuwsbrief verscheen. Wij zijn de Belgische gasten die ons huis bezochten en de nieuwsbrief van april verzorgden erg dankbaar. Het zou erg fijn zijn moesten zich nog jongeren (of ouderen, die zijn uiteraard ook welkom) aanbieden om eens een tijdje in ons huis mee te draaien. Contacteer ons gerust moest je met de idee rondlopen.

Tijdens het verblijf van Reinhilde (2 april – 29 juni) is er op diverse fronten heel erg hard gewerkt. De voornaamste opdrachten waren :

- De lagere school in Smeermaas spaarde voor een soort speeltuin. Standaard zijn speeltuigen niet te koop, dus hebben we een vakman moeten zoeken die dat kon maken . Resultaat :

- Guido ontwierp een houtskelet ontspanningsruimte en die moest gebouwd worden. Het werd een lijdensweg. De aangestelde schrijnwerker kwam maar

sporadisch opdagen zodat er een enorme vertraging optrad. Momenteel is de constructie nog niet volledig af. Het gras voor op het dak komt uit de heuvels en de hevige regens hinderen de dorpsbewoners om de heuvels in te trekken.

- *Het regenseizoen zorgt voor wateroverlast (zie foto) en daarom moet er een afwateringskanalen gebouwd worden op onze campus .*

- *Aanschaffen van een rijstveld waar alle ikodonen zo enthousiast aan hebben meegewerkt en waar we diverse acties voor georganiseerd hadden. Waarvoor kinderen uit de lagere scholen van Kiewit, Zonhoven en Nieuwerkerken rijstzakjes hebben verkocht. Een totaal van 8000 € werd ingezameld.*

Al snel bleek dat de aankoop van een rijstveld een onverstandige onderneming zou zijn. De streek (district Guntur, Krishna en Khamman) is momenteel in volle ontwikkeling. Nieuwe wegen worden aangelegd, een vliegveld zal worden aangelegd, nieuwe industriezones staan op het programma alsook woonverkaselingen. Bijgevolg zijn de aankooprijzen van een stukje grond explosief gestegen en grondspeculatie is nu troef. Berekeningen leerden ons dat als we aan de huidige prijzen 2 acres rijstveld zouden kopen en dit bewerken (heeft ook een kostprijs), we ons rijstveld pas zouden terug verdiend hebben na 42 jaar...We meenden dat het onverantwoord zou zijn om het bijéengespaarde geld hierin te investeren. Dus opzoek naar een goed alternatief om "selfsupporting" te worden.

De schapen die we vorig jaar kochten en nu klaar waren voor de verkoop leverden maar een heel kleine winst op. Hierop verder werken was dus ook geen optie. Onze kippen voorzien ons van eieren en vlees, maar als inkomstengeneratie ook geen toekomst.

Onze eerste buffel Martha is opnieuw zwanger en staat nu droog, maar Aiske, onze tweede buffel wiens melk voorheen verkocht werd, geeft nu alleen voldoende melk voor onze kinderen. Raju zorgt nog steeds als een trouwe huisvader voor onze dieren.

Via de president van BASS (locale organisatie waar we mee samenwerken) hebben we een leerrijk onderhoud gehad met een veearts van het departement "melkveehouderij" over het starten van een melkveebedrijf. Samen met deze veearts hebben we diverse "dairy units" bezocht in de regio en financiële planning gemaakt. Alle pro's en contra's gewikt en gewogen. Na uren discussies en berekeningen hebben we gekozen voor het starten van een "dairy unit". Vanaf een dertigtal dieren kan het weeshuis volledig draaien op de inkomsten van de melkverkoop van deze dieren. Doorslaggevend was ook het feit dat we met een biogasinstallatie die werkt op buffelmest onze behoefte in gas voor het koken kunnen voorzien (maandelijks al 1500 Roepes uitgespaard). Als we op termijn 30 dieren hebben, kunnen we zelfs via deze installatie in onze eigen electriciteit voorzien.

Begin juni zijn we dan begonnen met de bouw van de "koeienstal" en Biogasinstallatie waarvoor we trouwens van de totaal kost van 14.000 Roepes, 4.000 Roepes subsidie gekregen hebben.

Biogasinstallatie in aanbouw

Koerienstal in aanbouw

Op 12 juni is Maaïke gearriveerd in ons huis. Een aantal kinderen hebben haar van harte welkom geheten op het station met een bloemenkrans en een spandoek. In het huis hadden de kinderen dansjes geleerd onder de bezielende leiding van Reinhilde. Bovendien hadden ze allemaal een Nederlands woordje geleerd, die achter elkaar gezet samen een zin vormden. We vonden het allemaal geweldig. De kinderen hadden het grootste plezier om alles te laten zien, en voor Maaïke was het een ware 'thuiskomst'.

Op dit moment hebben we 21 kinderen onder onze hoede. Afgelopen december is Madavi, een 7 jarig meisje, terug naar haar dorp gegaan. Het bleek dat ze haar speelkameraadjes daar te veel miste (althans, zo is ons verteld). Reinhilde had al een paar keer geprobeerd om haar op te zoeken (het dorp is niet ver van het huis), zelfs met de kinderen, die allemaal om Madavi riepen. Maar ze was er nooit.

Op een van onze tochten om materiaal te regelen voor de koeienstal kwamen we opnieuw langs het dorp, en deze keer was ze er wel. Ze zag er slecht uit : keek ongelukkig, was vies, had een vooddenkleedje aan. Ze herkende ons wel, maar gedroeg zich heel schichtig. Na even wat over en weer gebabbeld te hebben, begrepen we dat ze toch wel weer naar ons huis wilde komen. Diezelfde avond nog. We waren benieuwd.

En inderdaad, 's avonds was ze daar. De kinderen begroetten haar allemaal allerhartelijkst, en de verandering in Madavi was enorm. Ineens was ze weer het lachende, actieve meisje dat ze was zoals we haar vorig jaar kenden. 's Avonds in haar bedje vertelde ze de rest van de meisjes hoe weinig rijst ze steeds kreeg, en hoe het toch steeds naar binnen regende. We zijn allemaal erg blij dat ze weer in ons midden is, maar stilletjes vragen we ons ook af hoe lang ze nog zal blijven als we straks weer vertrokken zijn...

Het heeft lang geduurd, maar eindelijk hebben we dan een naam voor ons huis. De naam 'IKO' heeft hier in India niet zo heel veel betekenis, ze kennen het huis als opgericht door de lokale organisatie 'BASS', die hier wel redelijk bekend is. Dus, een naam moest bedacht worden. Dit is het geworden:

MAMARE

Love, care and educate

Mamare komt van de drie stichters Martien, Maaike en Reinhilde. Voor iedereen is het hier makkelijk uit te spreken. Op subtels zijn ze gek hier, dus hebben we daar ook iets op bedacht. We willen de essentie van hetgeen we hier doen in die drie woorden weergeven. Onze kinderen vinden MAMARE alvast mooi klinken en makkelijk uit te spreken.

Vervelen hoeven de kinderen zich niet: de speeltuin is er, ballen, een volleybalnet, cricketuitrusting, fietsen (ook dankzij de lagere school in Smeermaas) maar ook puzzels, schetsboeken, kleurboeken, spelletjes.

Van 10 april tot 18 juni was het schoolvakantie. Dat betekent dat ze alleen in de ochtend een paar uurtjes les hadden. Na de lunch is het rusten, en daarna wat ontspanning. Alles komt dus goed van pas, en er wordt grif gebruik van gemaakt.

De dagindeling ziet er dan globaal als volgt uit:

Om 6 uur staan ze op. Wassen, aankleden ontbijten, het hele ritueel.

Na het ontbijt is het tijd om de kleren te wassen. Rechts naast ons huis is de wasplaats.

Dat is een grote, betonnen bak waarvan de bodem enigszins schuin afloopt naar beneden. Bovenaan de kraan. Aan de zijkant van de bak schuin aflopende stenen om de was op uit te slaan. De kinderen worden iedere dag begeleid door Sunitha of Purnyavathi. Soms door Jenny, als die bij gelegenheid blijft slapen. Alles wordt keurig aan de waslijn gehangen, en in de namiddag weer opgehaald.

Om ongeveer 9 uur beginnen ze met hun huiswerk, totdat Jenny om half 10 met de les begint. Ongeveer kwart voor 1 lunch, tot half 2.

Daarna rusten. In de middag dan ontspanning tot ongeveer 6 uur. Soms een wandeling naar ons achterliggend bergje.

Dan is het douchen en nachtkleding aan.

Na het douchen huiswerk maken tot ongeveer kwart voor 8, dan het avondmaal.

In tegenstelling tot veel huishoudens bij ons, mag er tijdens het eten tv gekeken worden.

Van half 9 tot 9 uur komt Mr. Bean. Dit vinden ze allemaal geweldig! Ook Raju kijkt hier geregeld naar. En het maakt niet uit dat ze de aflevering al voor de tiende keer zien, ze blijven schaterlachen !!!

Een enkeling valt onder het tv kijken in slaap. Na Mr. Bean gaat iedereen naar bed.

Als ze allemaal liggen, gaan we ze één voor één een nachtzoen geven. Als ze dan nog

wakker zijn, gaan ze op hun bedje staan wachten tot we bij ze komen. Sommigen

springen ons dan uitbundig in de armen om ons vervolgens helemaal nat te zoenen.

'lekker slapen' fluisteren ze ons dan toe....

Maandag 18 juni was de vakantie voorbij en werd er ook weer hele dagen les gegeven.

Zoals in alle groepen heeft ook ieder kind hier zijn 'rol'. Bij de meisjes wil Shemina nogal eens het voortouw nemen, en dit gaat soms net iets te ver. Ze delegeert de rest en plaatst zichzelf in het midden. Op de glijbaan klimt ze, ondanks herhaaldelijke waarschuwingen, steeds van de verkeerde kant omhoog en blokkeert de rest. Totdat we haar dan uiteindelijk 'straf' moeten geven en van het speelveld moeten verwijderen.

's Middags is het de bedoeling om te rusten, maar Shemina wil de boel nog wel eens opzwepen voor een dansje, zodat ze soms 's avonds de tv moet missen omdat ze ongehoorzaam is geweest.

Bij de jongens is Eusuf degene die regelmatig op de voorgrond staat. Hij is erg intelligent, behulpzaam en leergierig, maar soms net iets te dominant omdat hij dan denkt dat hij alles wel weet. Naar ons toe is hij echt een knuffeldier, en komt regelmatig even een kus halen.

De kleinste van de jongens is Nagaraju, en iedereen is gek op hem. Nagaraju was in het begin een erg stil en teruggetrokken, er kwam geen woord uit. Reinhilde heeft hem dan regelmatig bij haar genomen, en bij ons in het 'appartementje' gaan douchen. Wat extra aandacht gegeven, apart met hem gaan spelen en veel knuffelen. Nu is hij helemaal los gekomen, en speelt dan ook regelmatig met Siva, het zoontje van Sunitha. Ze hebben ongeveer de zelfde leeftijd. 's Avonds komt hij bij ons op schoot kruipen als hij klaar is met eten, en wij nog bezig zijn. Zo bedelt hij om nog een hapje extra. Nu komt hij graag naar ons toe om eens met ons te spelen en te knuffelen. Alleen af en toe, waarschijnlijk als hij moe is, heeft hij nog een stille teruggetrokken bui.

Salomi is een van de meisjes die als laatste gekomen is. Ook zij is erg leergierig, en intelligent. Ze danst erg graag, en doet dat dan ook vol overgave en met veel passie. Heel haar gezicht doet mee als ze danst. Ze heeft dan ook goed gevoel voor ritme.

Allemaal hebben ze een droom wat ze willen worden: Eusef wil fotograaf worden. Reinhilde geeft hem nu ook geregeld de camera en dan gaat hij aan de slag. Anjireddy wil piloot worden. Vamsee dokter, Nagendram politiemann.... Nagina, Salomi en Swapna willen ook dokter worden.....

Dit was het dan weer voor even. In een volgende nieuwsbrief zullen we nog meer vertellen over de kinderen en de uitstapjes die we maakten. Hopelijk is dan ook onze "Pergola" af en kunnen we foto's doorsturen van onze koeienstal.

Meer foto's kan je ook op onze website vinden, nog steeds www.ikouzw.be

Tot later,

Martien, Maaike en Reinhilde